

strelji. Japonski general Cuhigu (str. 254.) si je izkopal pred Port Arturjem jamo, ki je bila pokrita z železno ploščo, s prstjo in z vrečami peska, da se je zavaroval pred ruskimi granatami. Odtod je telefonično ukazoval japonskim baterijam. Žalosten prizor kaže slika str. 252. Ruski general Kondratenko, ki je vodil obrambo Port Arturja, je bil nekaj dni preda padcem trdnjave ubit na Kikvanski utrdbi.

Ali se bo ruska armada od zadnjega strašnega udarca še dvignila do tolike moči, da premaga sovražnika? Vrhovni poveljnik Kuropatkin je odstavljen, in na njegovo mesto je imenovan general Linjevič. Na Ruskem pa mobilizirajo vedno nove armadne zборе in jih pošiljajo na bojišče.

V državi pa vre dalje. Bombni atentati se ponavljajo, in nedavno so aretirali zločinca, ki je imel pri sebi bombe, namenjene baje car'nji vdovi Mariji Feodorovni (str. 253.), materi sedanjega carja. Ona ima velik vpliv na dvoru, in tudi car je jako odvisen od njenih svetov. Ker dolže revolucionarji njo, da zadržuje carja od ustave, so ji namenili smrt, ki je pa zdaj še ni zadela. Na str. 253. pa vidijo čitatelji „velikega“ kneza Alekseja Nikolajeviča, edinega sina carjevega, ki modro sedi v naročju svoje matere Aleksandre. Sedaj pač še nič ne ve, kaka težka naloga ga čaka, ako bo kdaj zasedel prestol svojega očeta! Novi ruski notranji minister Bulygin (str. 254.), naslednik umorjenega Pleveja, je pristaš stare absolutistične vladne oblike. Delavski voditelj pravoslavni duhovnik Gapon (str. 245.), ki je korakal pri peterburških izgredih na čelu delavstva proti Zimski palači, je pobegnul v inozemstvo.

Don Quijote de la Mancha. Španska obhaja letos pomembno tisoletnico: V februarju l. 1605. je bil izdan prvi del znane knjige: „Prebrisani vitez Don Quijote de la Mancha“. Le-ta knjiga se je po statističnih podatkih nekega španskega slovstvenega zgodovinarja razširila v 2½ mil. iztisih in je prevedena

v vse svetovne jezike, celo v razna manjša narečja, kakor na pr. v žargon ruskih židov. Pisatelj knjige Miguel de Cervantes se je porodil l. 1547.; najprej je bil v službi kardinala Aquavive, potem je bil vojak, suženj v Alžiru, zopet vojak in posredovavec raznih služeb. Spisal je mnogo dramatičnih spisov, romana „La Galatea“ in „Trabajos de Persiles y Sigismunda“ (Trpljenje P. in S.) ter zbirko povesti „Novelas ejemplares“. V „Don Quijotu“ opisuje pisatelj dvojni tip ljudstva: plemenitega, ali premalo praktičnega idealista, in materialista z zdravimi dovtipi, ki zna izrabiti tre-

Miguel de Cervantes Saavedra,
pisatelj „Don Quijota“.

notne koristi. V teh dveh osebah je Cervantes narisal obenem sodobne španske razmere: prazno, nevedno junaštvo, ki se ne briga za resnično življenje, gleda le v preteklost in ne vidi jedra in bistva stvari. Poleg njega nastopa nevedni egoizem, ki vidi le zemljo, po kateri hodi, in pozna samo trenotek, v katerem živi. V „Don Quijotu“ je pa Cervantes opisal tudi sodobno življenje in nrvnost, zlasti življenje španskih plemenitašev. Kako je knjiga bralcem ugajala, priča dejstvo, da je že l. 1605. izšla 7. izdaja te knjige.

RUSKI VOJNI PREVOZ.